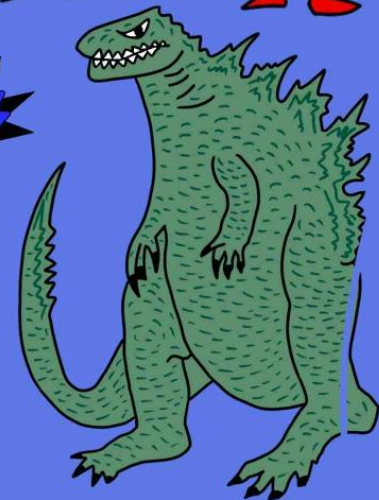
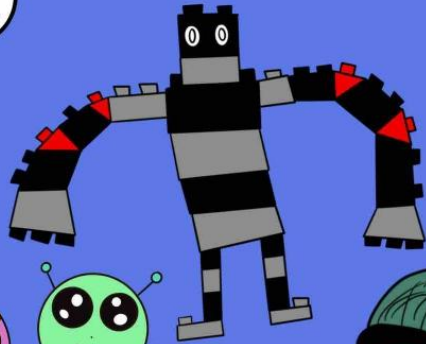
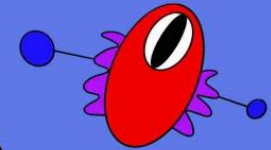

Un Sant Jordi diferent

Escriu la teva pròpia AVENTURA

AUTORS/ES

Nens i nenes de 3r

IL·LUSTRADORS/ES

Nens i nenes de 3r juntament amb l'artista Clara Margelí

ADVERTÈNCIA

Aquest llibre no es llegeix com un llibre qualsevol. A diferència d'altres llibres tu ets el/ la protagonista d'aquesta aventura. De tant en tant a mesura que avanci la història se't demanarà que prenguis alguna decisió que afectarà el transcurs de l'argument i d'aquestes dependrà que aconseguixis (o no!) el teu objectiu...

Un dimarts qualsevol a l'escola Nausica a primera hora del matí, arribes a la classe de 3r i feu el sorteig del canvi de càrrecs. Els teus companys i companyes comencen a treure els càrrecs de la capseta i de mica en mica es van repartint entre tot el grup classe. Per dins vas pensant que no em toqui la capsa dels tupperes que no em toqui la capsa de tupperes. Ja m'ha tocat tres vegades aquest trimestre i no m'agrada gens.

Hi ha càrrecs que tenen més èxit que d'altres, ser fotògraf/a, secretari/ària o encarregat o encarregada de l'hort i les plantes acostuma a agradar molt més que ser l'encarregat de posar la data. De cop i volta sents el teu nom, la teva companya et diu...

Ets l'encarregat/da de la biblioteca.

No és dels teus càrrecs preferits, però no està gens malament, hi ha coses pitjors...

Passats uns dies, a la classe, després de fer una estona de lectura et prepares per anar al pati a esmorzar. La teva mestra passa per davant de la biblioteca i veu que tots els llibres estan una mica desendreçats i et demana si pots quedar-te posant ordre abans de baixar al pati.

Arriba el moment d'estrenar el teu càrrec! Mare meva com està això, quin enrenou! Comences a treure els llibres del prestatge per tal d'intentar endreçar-los quan de cop i volta, darrere de tot el desordre apareix un llibre que no havies vist mai. Té unes enquadernacions molt antigues, el nom del llibre està desgastat, però pots intuir que posa ...

El llibre et crida molt l'atenció, però saps que si no acabes d'endreçar aviat no tindràs temps de jugar al pati. Així que el deixes amb la resta a la pila de llibres que encara estan pendents de col·locar. Quan estàs a punt d'acabar d'organitzar els prestatges. Agafes l'últim llibre que

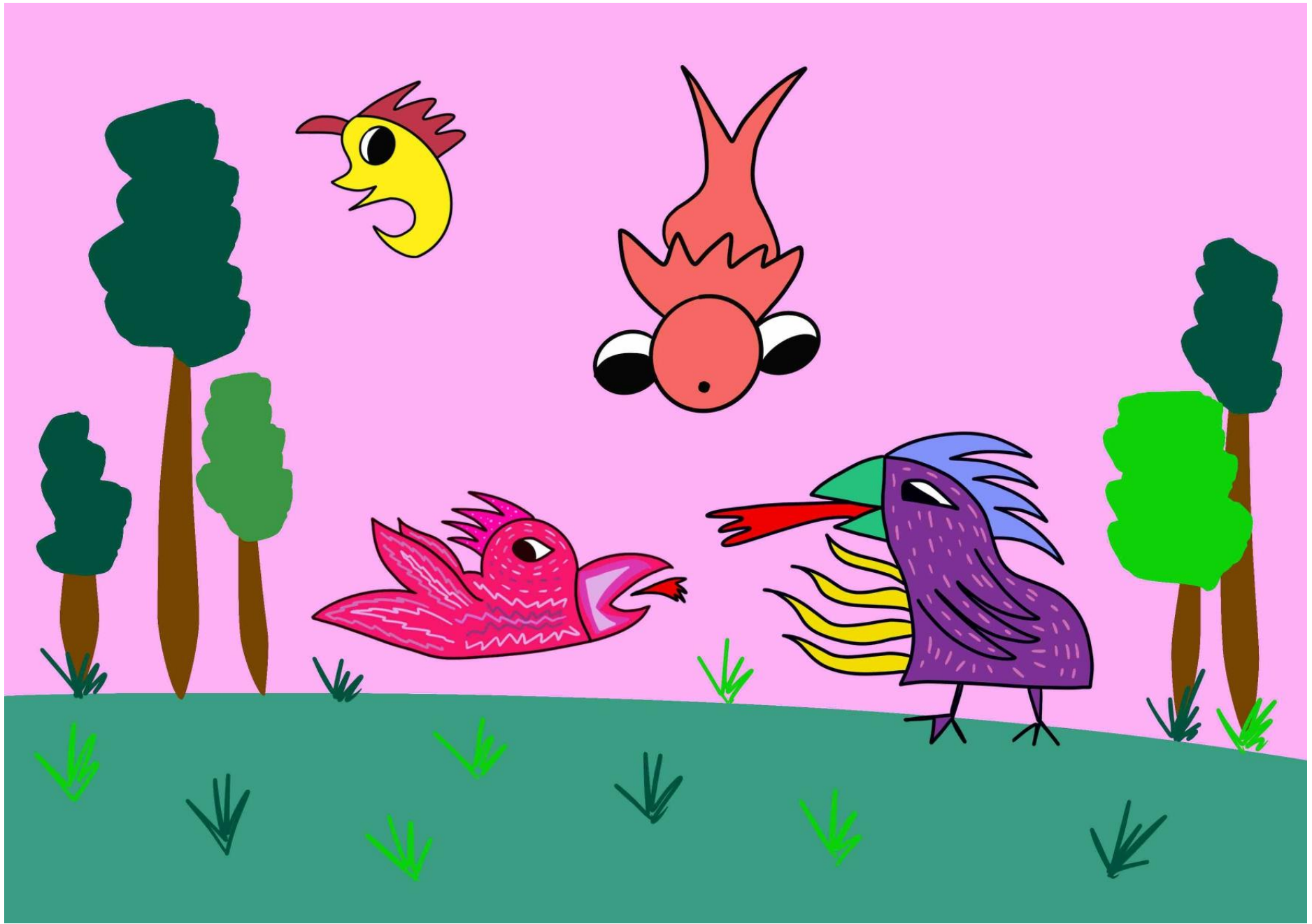
queda i en el moment de col·locar-ho sembla que no encaixa en cap dels forats que queden en el prestatge, poses totes les teves forces quan de cop i volta tota la biblioteca comença a tremolar, de mica en mica tot i que intentes aguantar els llibres amb els teus braços comencen a caure del prestatge.

Comença a produir-se una ràfega de vent que fa que totes les pàgines passin a càmera ràpida. Sense que puguis fer gaire més per evitar aquesta situació cau el llibre misteriós, l'impacte crea un vòrtex que trenca el terra i un remolí arrossega totes les històries a dins del llibre... De sobte veus un fons negre.

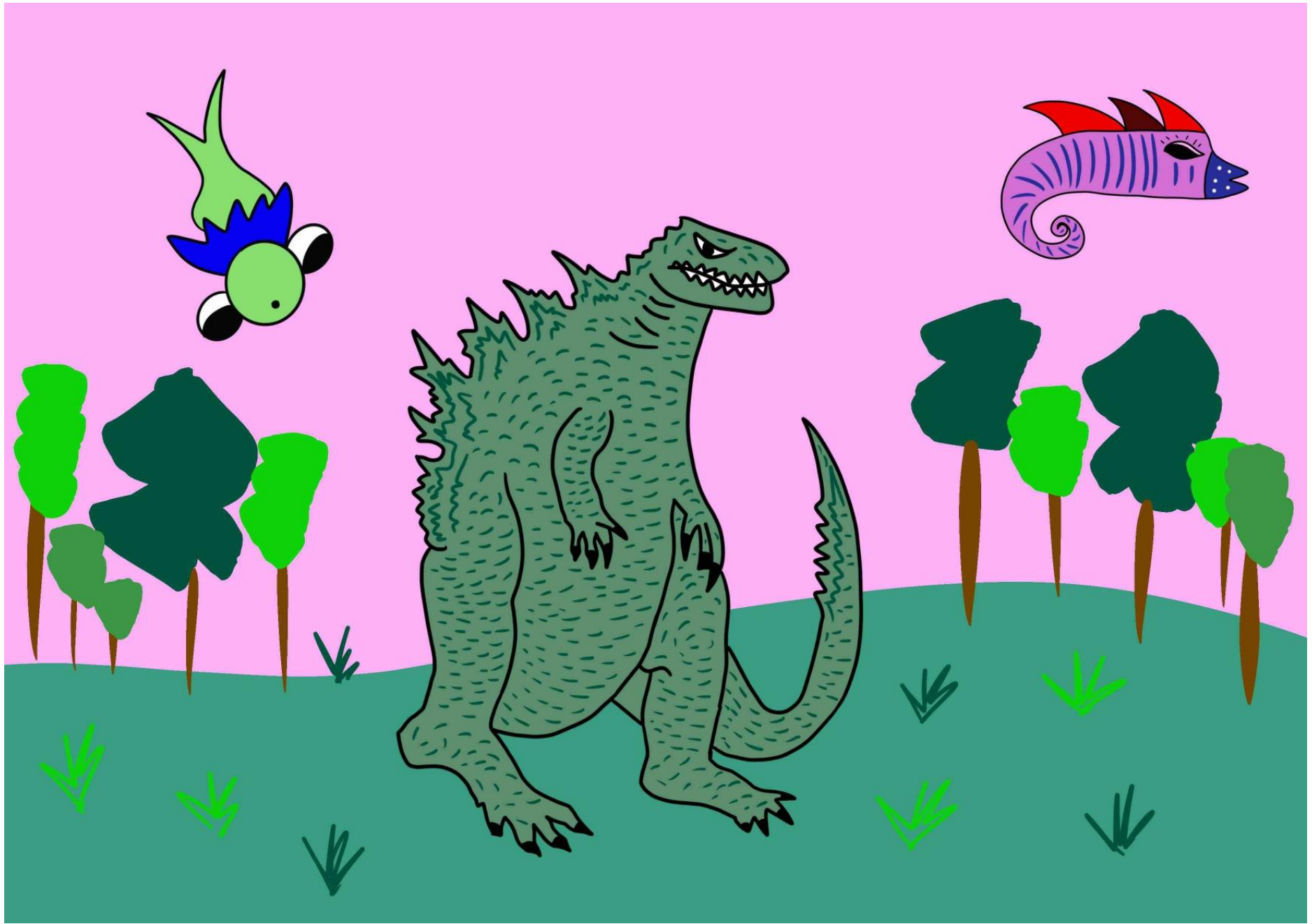
Et despertes en un estrany parany, la vegetació és diferent de la que coneixes, les olors i els colors. De cop comences a sentir uns sorolls estranys que provenen del fons del bosc, t'amagues a darrere d'un gran arbre i al fons veus un munt de bèsties terribles, et fixes en una d'elles que s'assembla a un drac, creues amb ella la mirada i s'apropa cap a tu.

Si vols fugir d'ella, passa a la pàgina 7.

Si vols fer-te amiga d'ella, passa a la pàgina 8.

Et poses a córrer amb totes les teves forces, però la criatura es posa a córrer al teu darrere.
Tot i els teus esforços finalment el monstre t'atrapa i... Fi.

Et fas amic del monstre drac, et diu que es diu Mozilla. Com té molta gana et diu si vols anar a menjar un gelat de gerds i groselles. Després de menjar el gelat t'ensenya el bosc on viu. Després d'una estona passejant arribeu a la seva guarida, però no viu sol. T'explica que comparteix pis amb unes bessones hackers, les seves mascotes i un goril·la que es diu Mcong. En aquell espai hi ha una màquina molt estranya, amb molts cables i botons. En un moment donat una de les mascotes de les bessones, un ocellet molt bufó, aterra a damunt d'un dels botons i de cop i volta comença a sonar una sirena i les llums comencen a parpellejar.

Oh no! (criden les bessones) segurament és un virus.

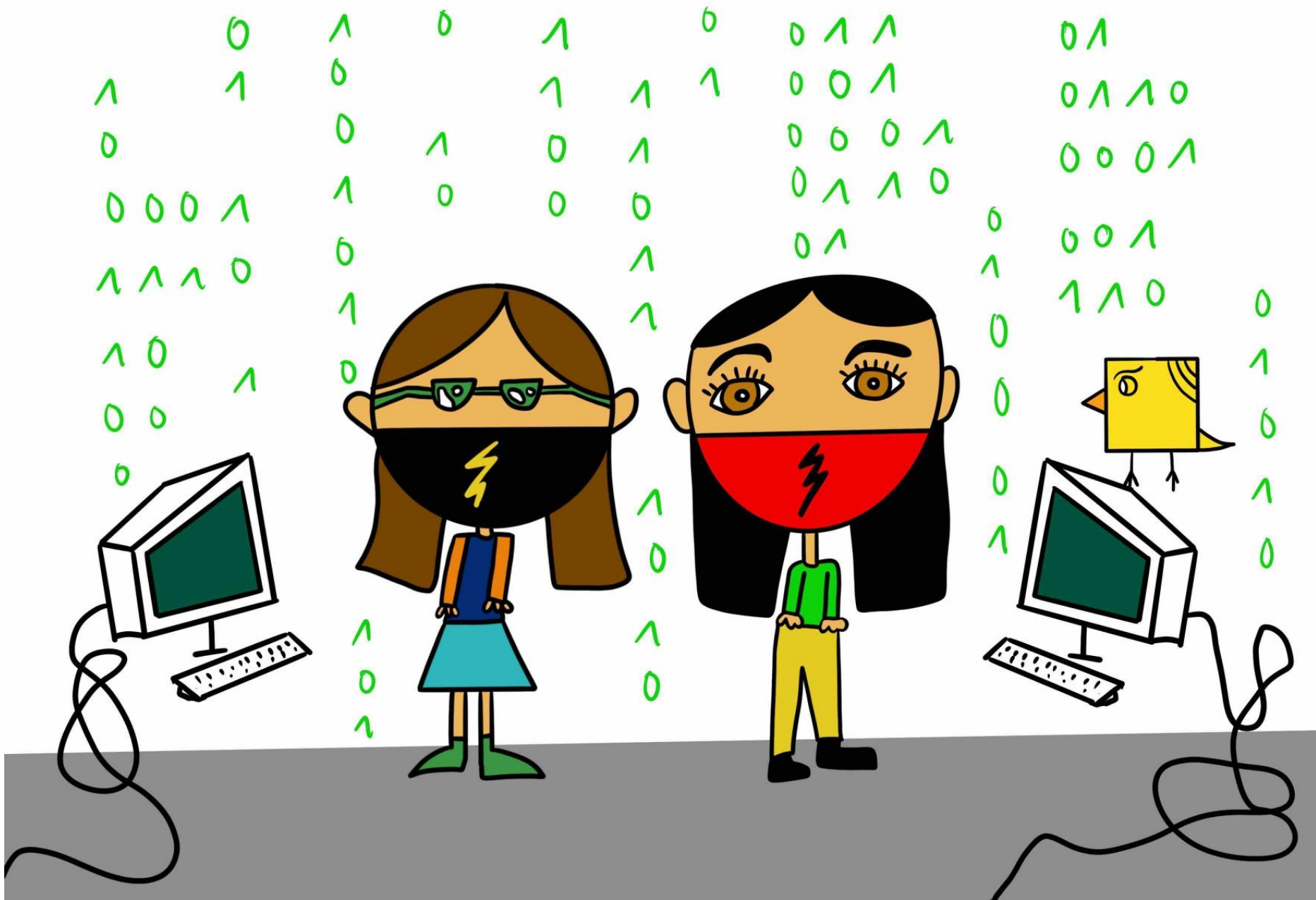
El Mozzila comença a ensenyar les dents i al Mkong se li posen els ulls vermells...

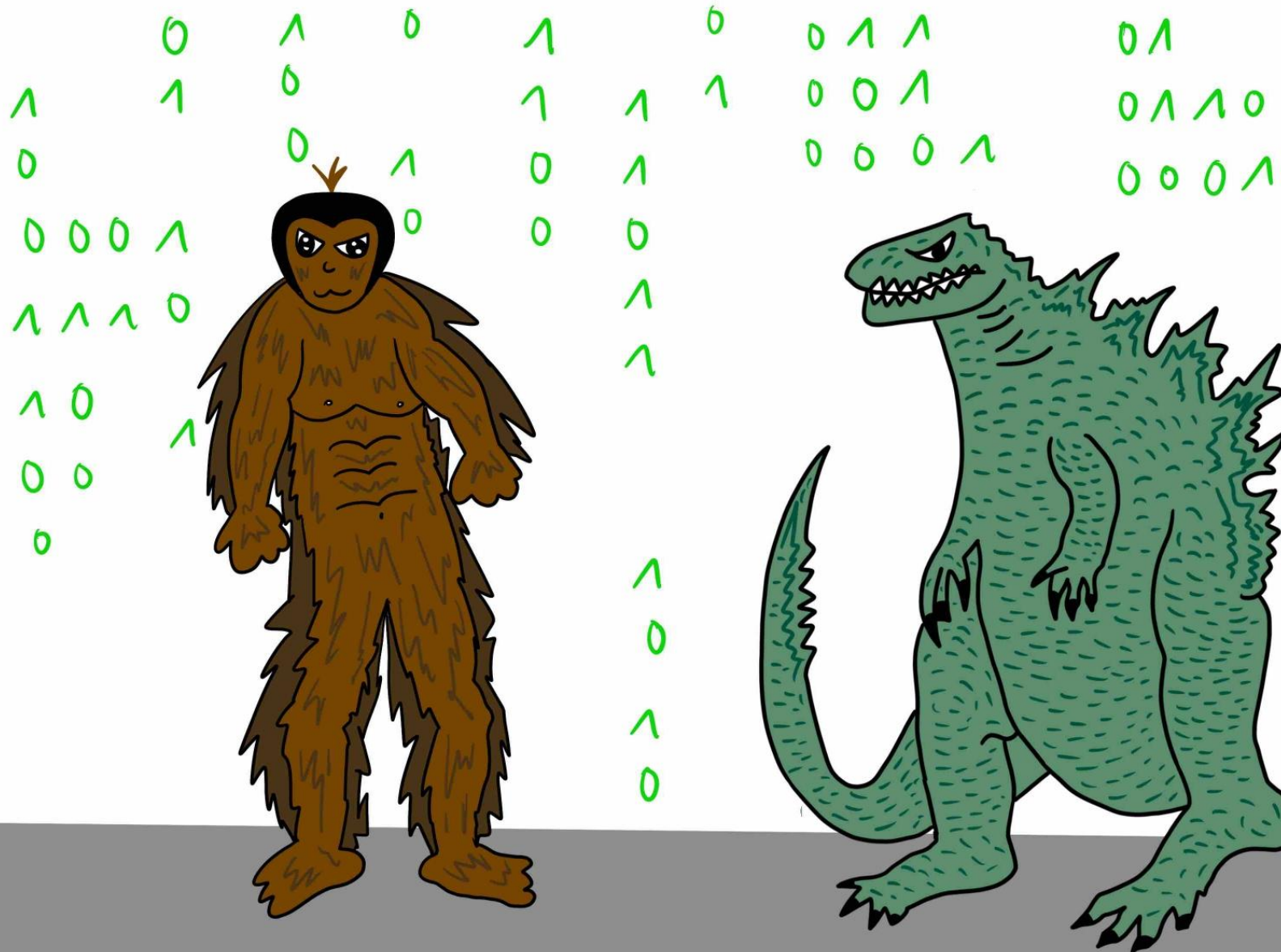
De sobte els dos es tornen dolents i comencen a barallar-se. Es van tirant tots els objectes que troben a la sala, ordinadors, cadires, altaveus...

Fins que l'ocellet bufó decideix que ja n'hi ha prou i els hi dóna a tots dos una puntada de peu. Gràcies a això el Mozilla i el Mcong es calmen, però de lluny en un dels espais de la sala la resta de mascotes de les hackers, un gosset i una gelatina comencen a actuar de manera estranya. Sembla que els ha envaït el mateix virus informàtic que al Mcong i al Mozzila i tot comença a descontrolar-se de nou...

Si prefereixes no actuar i deixar que la situació se solucioni sola vés a la pàgina 11

Si vols ajudar a les bessones a què les mascotes es calmin i deixin de barallar-se vés a la pàgina 12.

Vas a una banda de l'habitació i veus com de mica en mica la situació es va descontrolant, tant les bessones com el Mozilla i el Mcong intenten fer tot el possible per solucionar-ho. Les parets de la casa comencen a caure i de sobte et trobes al mig de la selva. Sense veure-ho venir un dels monstres ocell de la jungla t'agafa amb les seves urpes i et deixa caure a dins d'un volcà en erupció i... Fi.

Intentes anar cap a la gelatina per agafar-la i que es deixi de barallar amb el gosset, però com és com un slime molt llefiscós se t'escapa entre les mans. El gosset comença a bordar molt, i tot i que fa tot el possible per mossegar-la, cada vegada que ho intenta la gelatina canvia de forma esquivant les seves dents.

Sembla una batalla sense fi, perquè la gelatina té molt bona defensa i el gosset sembla que no es rendirà fàcilment.

Quan estàs començant a perdre l'esperança trobes a terra un manual d'antivirus. Vas a l'índex i busques a l'apartat que posa "quan el virus afecta les mascotes" i llavors llegeixes amb molta atenció. Diu així:

"Quan el virus afecta les mascotes

1- Encén l'ordinador central

2- Obre la carpeta que es diu mcsowighwelwasdav

3- Tecleja el següent codi: Fr33C0r0n4

4- Agafa un cable de color vermell amb entrada HDMI i una Pokeball verda

5- Connecta el cable a l'ordinador i a la Pokeball i a continuació llença-ho cap a les mascotes amb totes les teves forces.

6- La Pokeball neutralitzarà el virus i l'enviarà a la gran xarxa d'internet, perquè encara no tenim un antivirus suficientment potent per destruir-ho.

Busques per l'habitació tots els objectes necessaris per a crear l'antivirus, quan per fi els has aconseguit llences la Pokeball cap a les mascotes amb totes les teves forces. La Pokeball comença a obrir-se quan de cop i volta rebota cap a una de les parets de l'habitació i es dirigeix cap a tu a gran velocitat...

Apareixes a una dimensió de la xarxa que sembla l'espai. Formes part d'una tripulació que per com veus als personatges no fan la pinta de ser els bons de la pel·lícula. De sobte un dels peculiars membres de la tripulació avisa al comandant que hi ha una nau de l'enemic sense vigilància. Entreu a dins de la nau, reviseu que no hi hagi ningú amagat i no sigui una trampa. Quan heu fet tota la inspecció arribeu al centre de control i et demanen que siguis tu qui condueixi la nova nau. Et fa una mica de pessigolles a la panxa, potser són els nervis, però decideixes assumir el repte i enlairar-te. Després d'una estona sobrevolant la galàxia veieu unes llums al fons.

Comandant! Són els enemics!

Sense que puguis pensar gaire la resta de la tripulació es posa en les seves posicions i comença a disparar a la nau desconeguda.

Veus que l'altra nau no ataca a la teva i des de la distància et sembla haver vist un elf

Estaré delirant...

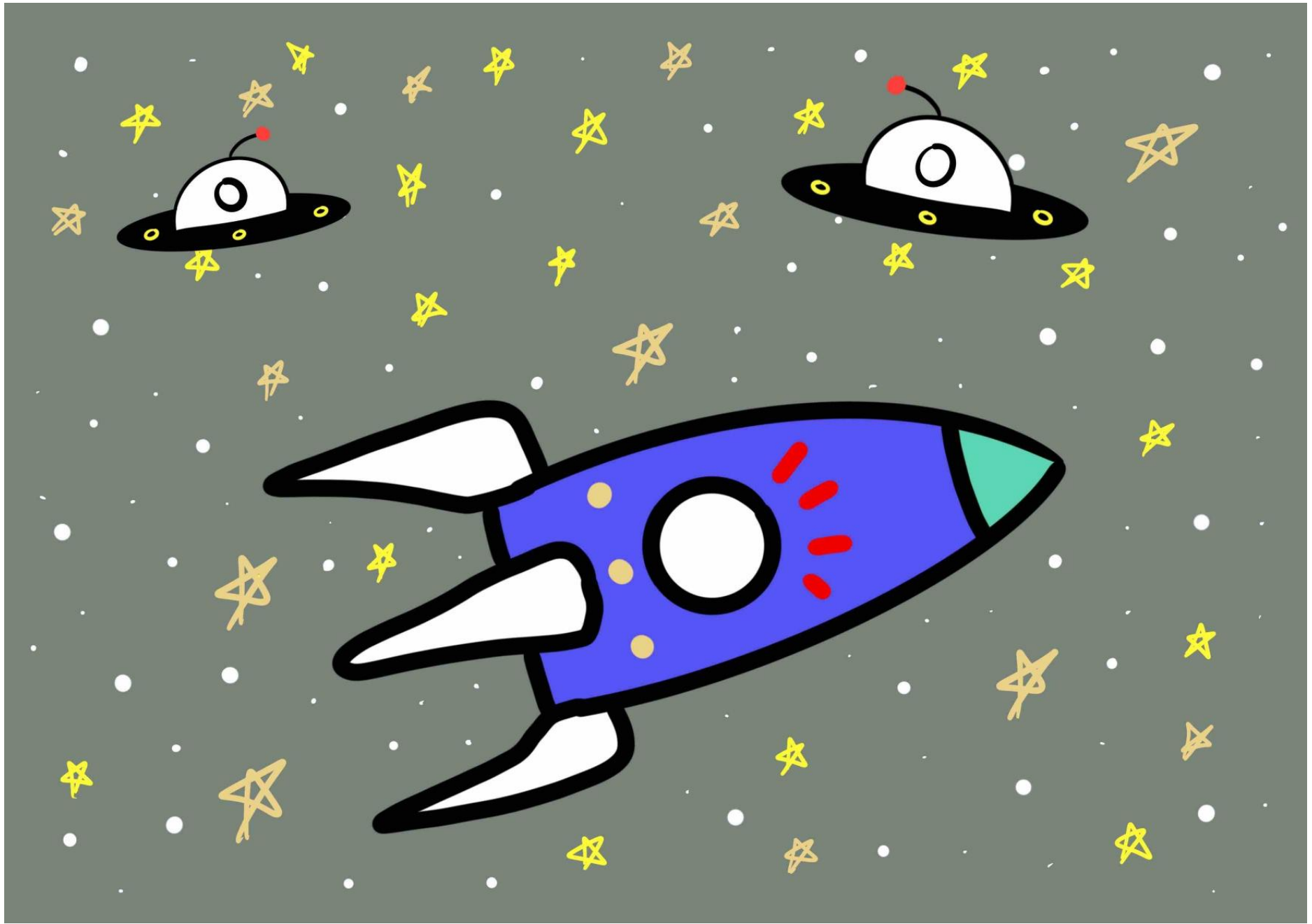
Intentes conduir la teva nau de manera que els dolents no puguin disparar cap a l'altra nau, però segons sembla, un dels tripulants de la nau s'adona i sense que puguis fer gaire per evitar-ho et fa fora del timó i es posa a conduir ell.

L'altra nau comença a fugir i arriba a un planeta on fa un aterratge d'emergència. Els tripulants de la teva nau aprofiten l'ocasió per bombardejar amb totes les seves forces a l'enemic. Se sent una gran explosió i veus fugir del que queda del planeta a uns petits astronautes verds amb les orelles molt llargues, acompanyats d'un estrany animal que té els colors d'una girafa amb cara de conill.

Si decideixes prendre possessió del control de la teva tripulació i passar a ser el líder passa a la pàgina 17.

Si decideixes rebel·lar-te contra la teva tripulació i ajudar als elfs a reconstruir la civilització passa a la pàgina 23.

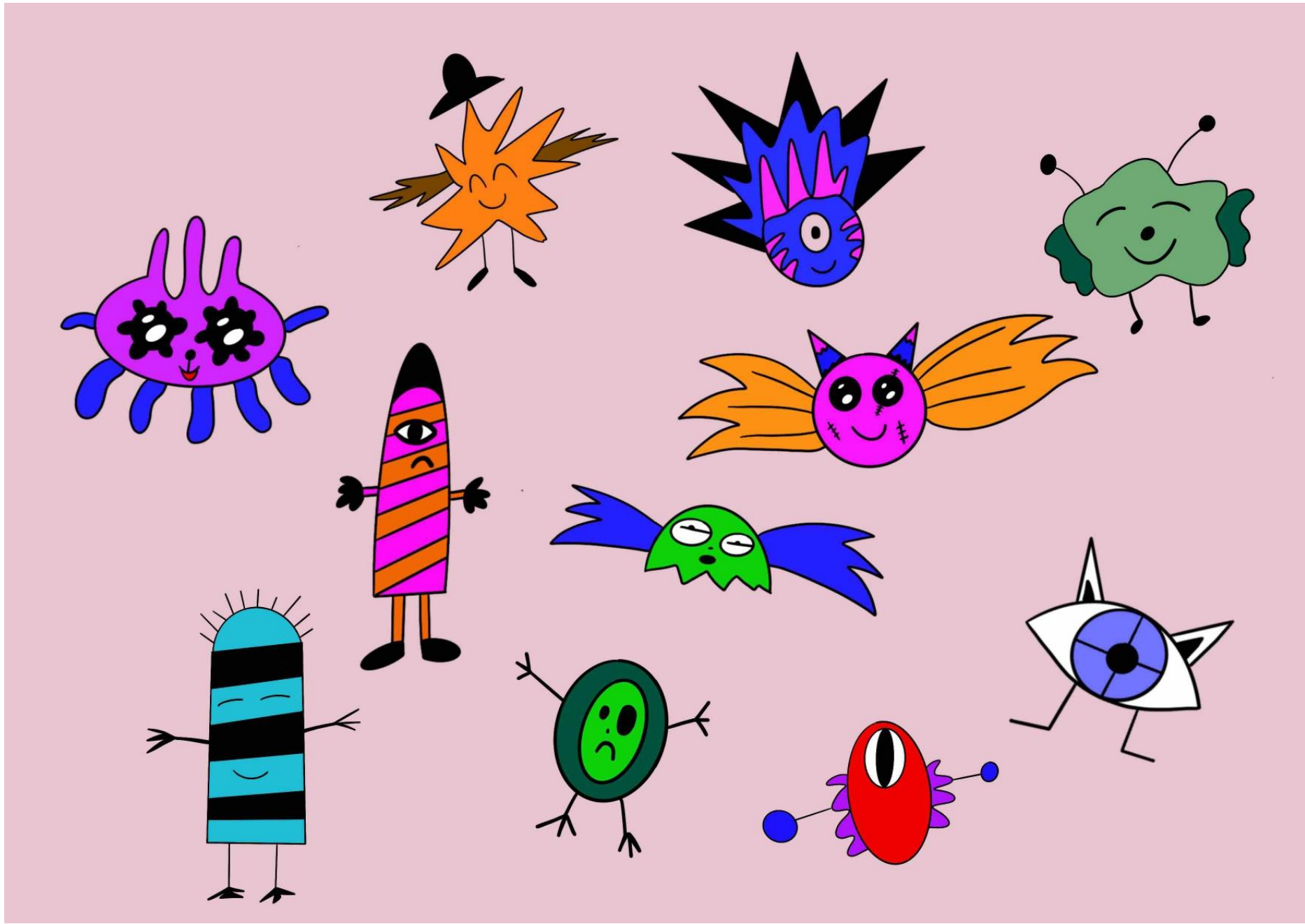

Durant un llarg temps et converteixes en el cap de les expedicions dels dolents, però arriba un moment en el qual t'avorreixes i decideixes anar una altra vegada en solitari. Agafes una de les naus i aterres a París, allà coneixes a unes hackers parisenques i a les seves mascotes. Et recorden una mica a les hackers bessones. Els hi parles d'elles i les dues hackers parisenques et diuen amb cara d'enfadades que són enemigues, que temps enrere eren molt amigues però que ara ja no, perquè l'última vegada que es van veure el Mcong i el Mozilla van lluitar contra les seves mascotes sense que elles haguessin fet res...

Si decideixes explicar a les hackers parisenques que no era culpa del Mozilla i del Mcong sinó del virus passa a la pàgina 20.

Si prefereixes no dir res i continuar amb elles a París passa a la pàgina 22.

Després d'escoltar aquella història decideixes explicar a les hackers parisenques el que va passar durant el teu viatge al bosc. Els hi expliques com el virus informàtic va atacar al Mozilla i al Mcong i que quan això va passar van convertir-se en dolents. Elles llavors entenen que no era culpa d'ells sinó del virus. Et demanen si pots portar-les amb la teva nau al bosc on viuen per poder fer les paus amb elles.

Accedeixes, us embarqueu a la teva nau i quan arribeu les hackers parisenques corren cap a les bessones i s'abracen. Després de molts riures i una bona estona en companyia arriba el moment d'anar a dormir.

Passa a la pàgina 21.

Somies que estàs a la classe junt amb els teus companys i companyes i que aneu de convivències al bosc de les criatures mutants. Allà us feu amics de 3 bèsties. Una bona, una dolenta i una tímida. A mesura que van passant els dies aneu vivint aventures i superant obstacles tots junts. De sobte et despertes a mitjanit a la teva habitació, penses que tot ha sigut un somni, però quan intentes tornar a agafar el son veus que al damunt de la teva tauleta hi ha una carta. L'obres i diu així:

Gràcies per recordar-nos que el millor tresor del món és l'amistat.

Somrius i et tornes a dormir...Fi.

Continues la teva vida a París junt amb les hackers, feu un gran equip. Fins que un dia reben un email de les bessones on expliquen l'atac del virus del Mozilla i el Mcong i expliquen que tu ho vas presenciar.

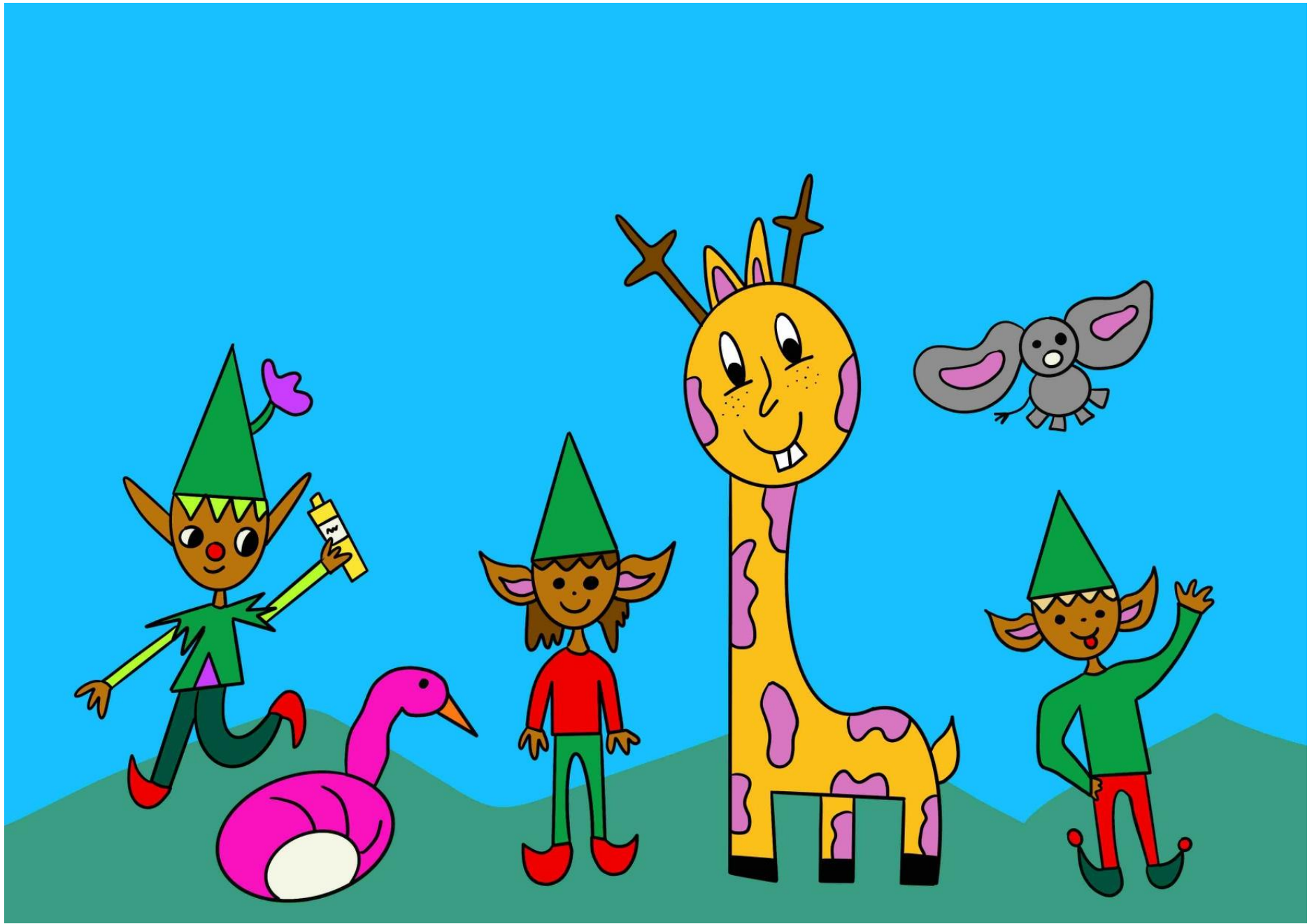
Quan ho llegeixen s'enfaden amb tu i et recreen el perquè no els hi vas dir. T'apunten amb les seves pistoles làsers i sense que puguis dir ni una paraula se sent un Boom i... Fi.

Després de viure l'atac tan injust per part de la teva tripulació, decideixes rebel·lar-te i abandonar-la. Ells no oposen resistència. T'obren una de les portes i agafes un dels equips d'astronauta que trobes al costat de la porta. Abandones la nau i et reuneixes amb el grup que veies fugir de la nau pocs metres després de deixar la teva nau enrere. Intentes parlar amb ells, però com esteu al mig de l'espai no hi ha so...

Observes com aquelles criatures de mica en mica van agafant tots els trossets de runes i van apilant-los. Decideixes participar tot i que no acabes d'entendre ben bé la funció del que estàs fent...

Després d'una bona estona apilant runa un dels personatges porta l'últim tros que falta. En el moment que el col·loca sobre la pila, tot l'enderroc comença màgicament a fusionar-se fent que el planeta torni a la seva estructura original. Aterres amb els estranys al seu planeta i oh sorpresa! Són elfs! Et fas molt amic seu i t'expliquen que acabes d'arribar al planeta del pare Noel. La girafa estranya et puja en el seu llom i et condueix fins a una gran porta on està un guàrdia custodiant-la. A l'altra banda de la porta està el Pare Noel. El guàrdia t'obre la porta i el Pare Noel et saluda fent-te una forta abraçada. Et dóna les gràcies per ajudar als elfs i et diu que castigarà als dolents sense regals. Per premiar el teu acte de valentia i generositat decideix donar-te un regal molt especial, un que sempre has demanat a la teva carta i que desitges amb totes les teves forces, anar a la lluna. El Pare Noel et deixa el seu trineu de rens màgics per a fer el teu viatge.

Passa a la pàgina 26.

Arribes a la lluna i malauradament no és com t'esperaves, quina llàstima que no sigui de formatge sinó de ciment, vaja, des de lluny no ho semblava. Els seus habitants, uns ocells pàl·lids i tristos t'expliquen que abans la lluna brillava, que no era ni com el formatge ni com el ciment, sinó com el diamant. Tota la lluna estava coberta d'ells, però malauradament un bon dia van desaparèixer. Decideixes investigar i descobrir el misteri dels diamants. Busques per tot el planeta, preguntes als diferents habitants i trobes un petit rastre de pols de diamant al començament del laberint de Lego.

T'endinses en la seva estructura i les parets dels passadissos són tan alts que gairebé no veus on acaben. A mesura que avances et desorientes una mica i no saps si podràs tornar a l'entrada. Arriba un moment que dubtes si trobaràs la sortida, però quan estàs perdent l'esperança sents un fort soroll i decideixes seguir-lo...

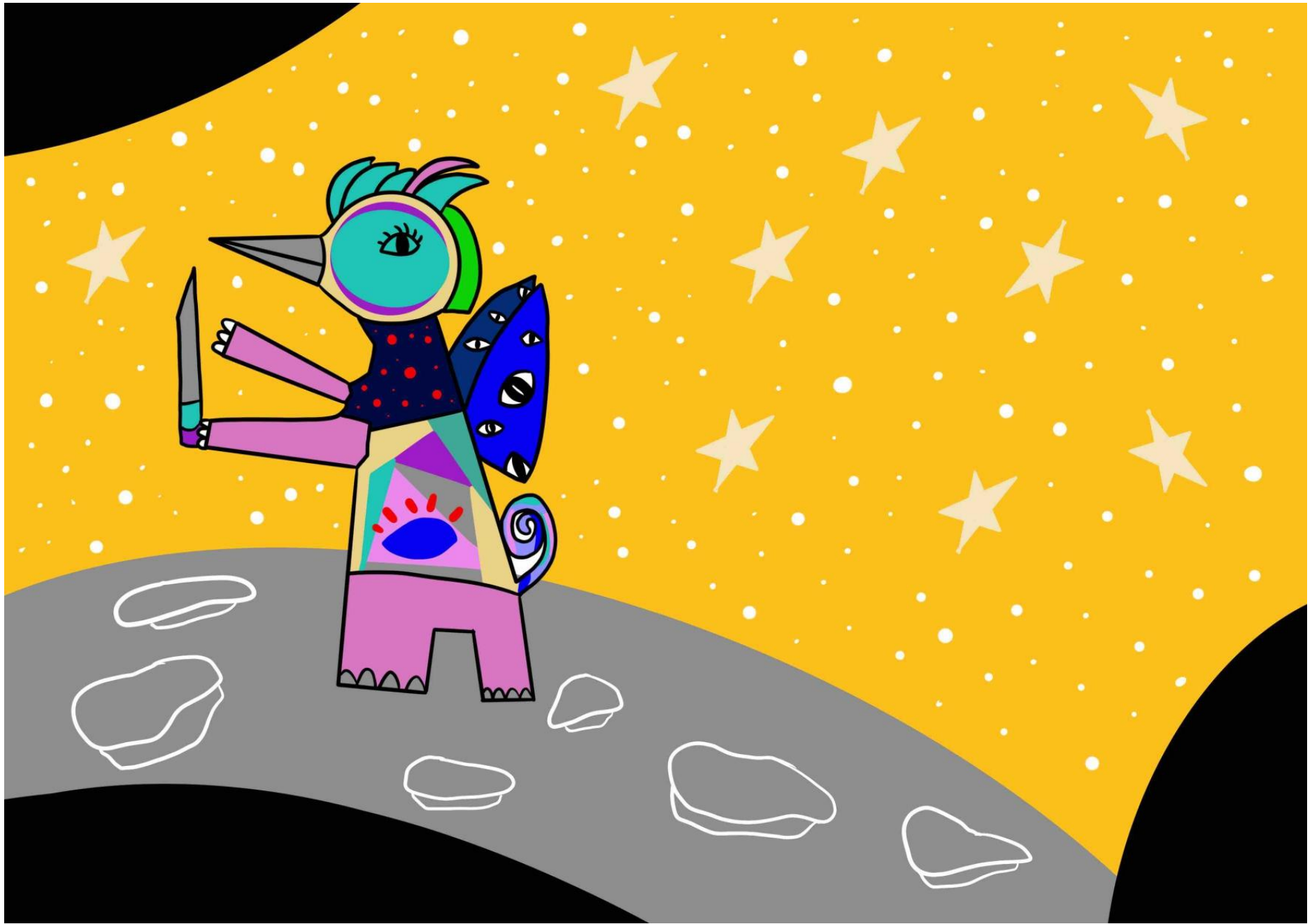
Arribes a un petit bosc que està a dins del laberint i trobes a un Legobot. El Legobot està agafant amb les seves mans uns diamants. Misteri resolt!

Li dius al Legobot que d'on ha tret els diamants, veus que ell dubte una mica i quan comença a parlar amb la seva veu robòtica et diu que els ha robat del planeta de la lluna, però si li guardes el secret els compartirà amb tu...

Si vols quedar-te amb la meitat del botí de diamants passa a la pàgina 29.

Si decideixes enfrontar-te a ell i retornar els diamants als habitants de la lluna passa a la pàgina 30.

Després d'aquella suggerent proposta decideixes agafar part del botí. Marxes del bosc i t'endinses en el laberint amb la intenció d'arribar a la sortida. A mesura que avances sents que t'estàs perdent i no ets capaç de recordar a on estava l'entrada. No saps quant de temps ha passat i encara que intentis escalar el mur és impossible. Els diamants cada cop et pesen més, però no vols desprendre't. Finalment et quedes atrapat al laberint intentant buscar la sortida, mentre vas alimentant-te dels diamants i vas veient com el teu botí disminueix de mica en mica i... Fi.

Després d'aquella suggerent proposta decideixes que no vols formar part i que vols retornar els diamants al poble de la lluna. El Legobot s'enfada i comença a atacar-te. Vas esquivant tots els seus cops i de cop i volta tens una gran idea...

Condueixes sense que se n'adoni al Legobot a l'entrada del laberint, mentre li fas una mica de burleta.

No m'atraparàs... li dius mig cantant.

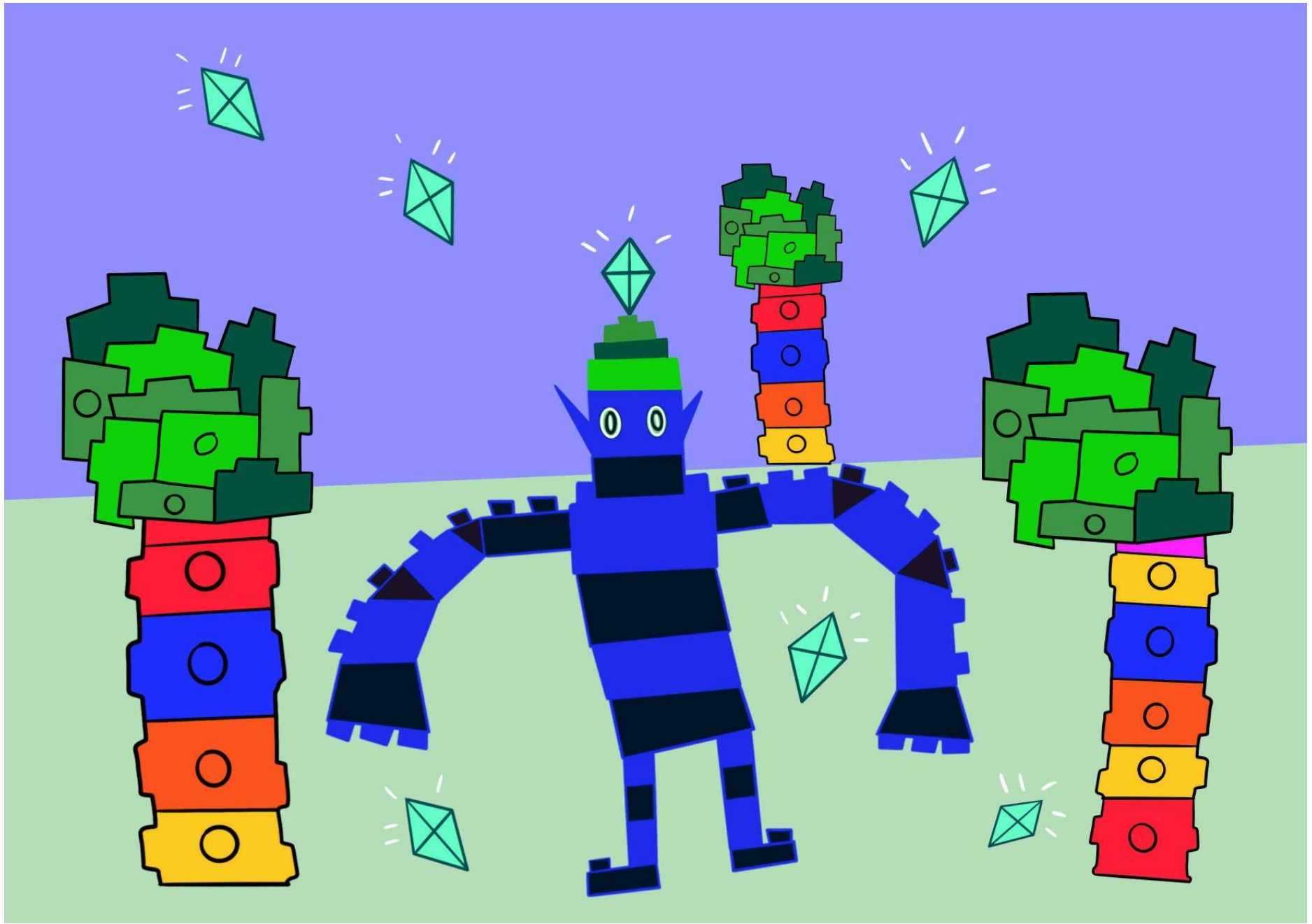
Ell cada vegada es va enfadant més, i va traient fum per les orelles. De sobte te n'adones que t'has desorientat una mica i arribes a un carreró sense sortida. Oh oh, penses cap a dins...

El Legobot t'empaita i t'acorralla a dins del carreró. Amb totes les seves forces va a donar-te un cop de puny, però en l'últim moment l'esquives i aquest trenca la paret del laberint. T'adones que per l'altre costat surt una llum i se t'acut una gran idea...

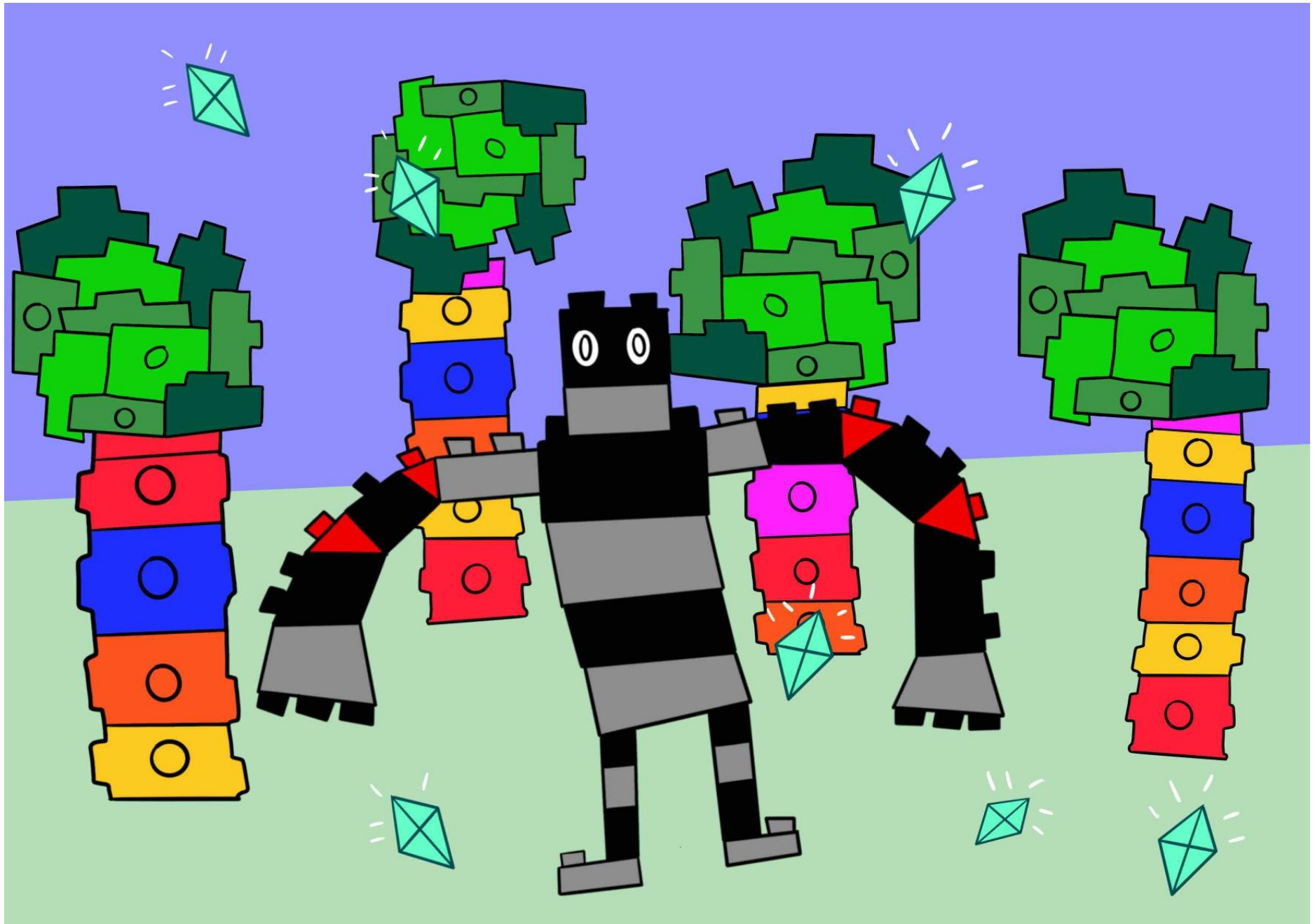
Li dius... Ostres Legobot, quina punteria més dolenta! El Legobot s'enfada encara més i dona un cop encara més fort que aconseguixes esquivar per mil·lèsimes de segon. Gràcies a aquest fort cop les parets del laberint comencen a tremolar i cauen moltes peces de Lego al damunt del Legobot. El Legobot queda atrapat a sota d'elles i apareixen els ocells de la lluna. Els hi tornes els seus diamants i veus com comencen a enlluernar-se de nou. Decideixen castigar al Legobot col·locant de nou els diamants un per un a la superfície de la lluna.

Si vols continuar amb la teva aventura passa a la pàgina 33.

Si vols un final per la teva aventura passa a la pàgina 21.

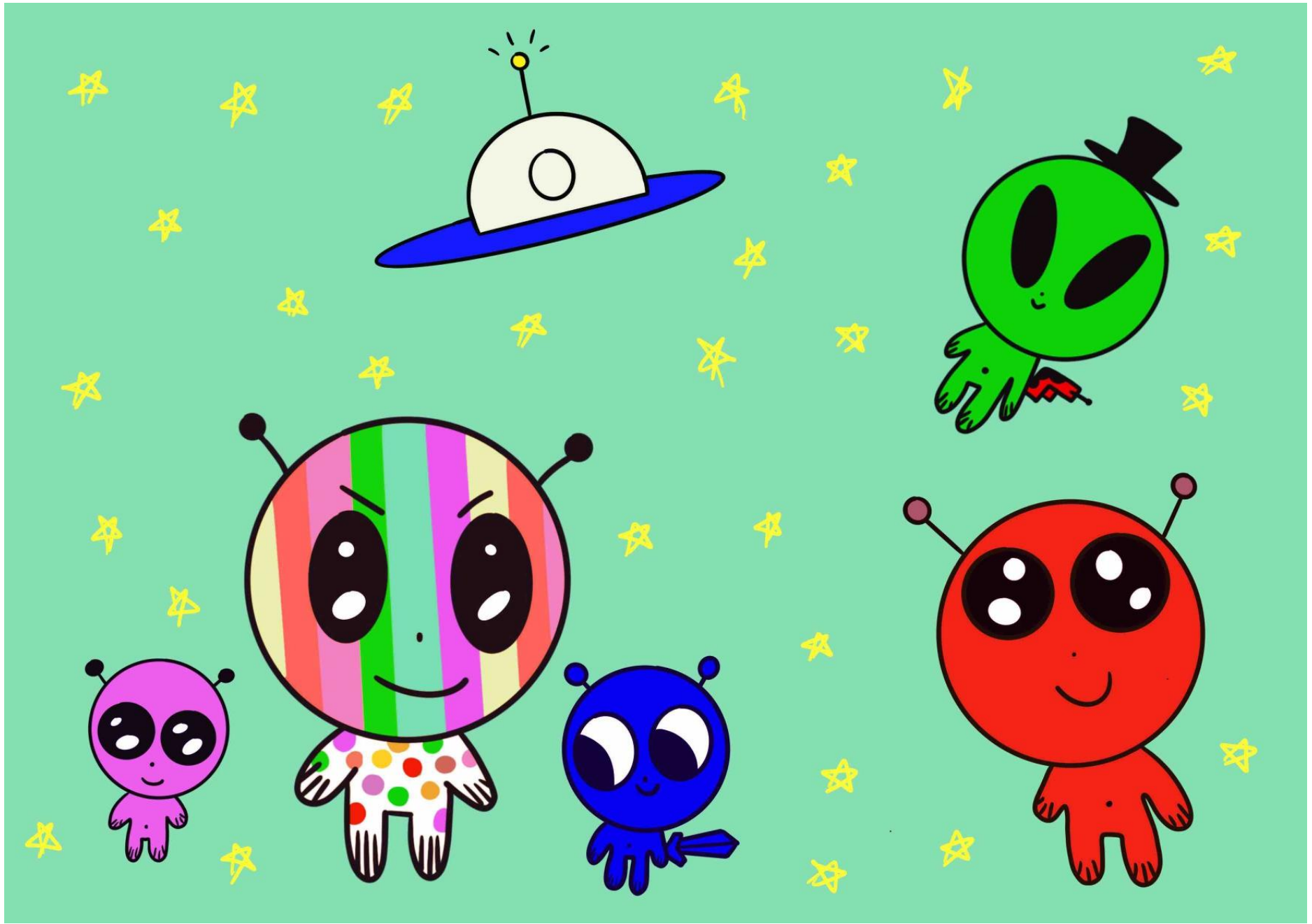

T'acomiades dels ocells de la lluna i ells et deixen una nau flamant i brillant. Decideixes endinsar-te en l'espai per tal de buscar una nova aventura per viure. Després de viatjar durant un parell de dies per la galàxia arribes a un planeta que té una forma coneguda per a tu. Et recorda a la terra, però té els colors invertits. El seu mar és marró i verd i la seva superfície blava. Aterres i t'endinses en el bosc marronós. De lluny veus que la llum es tapa de mica en mica fins que t'adones que l'ombra està damunt teu... És un objecte volador no identificat! La nau aterra i s'obre una comporta espacial, d'ella surten una mena de monstres... Són aliens!

Si decideixes amagar-te i que no et vegin passa a la pàgina 36.

Si vols fer-te amic seu passa a la pàgina 37.

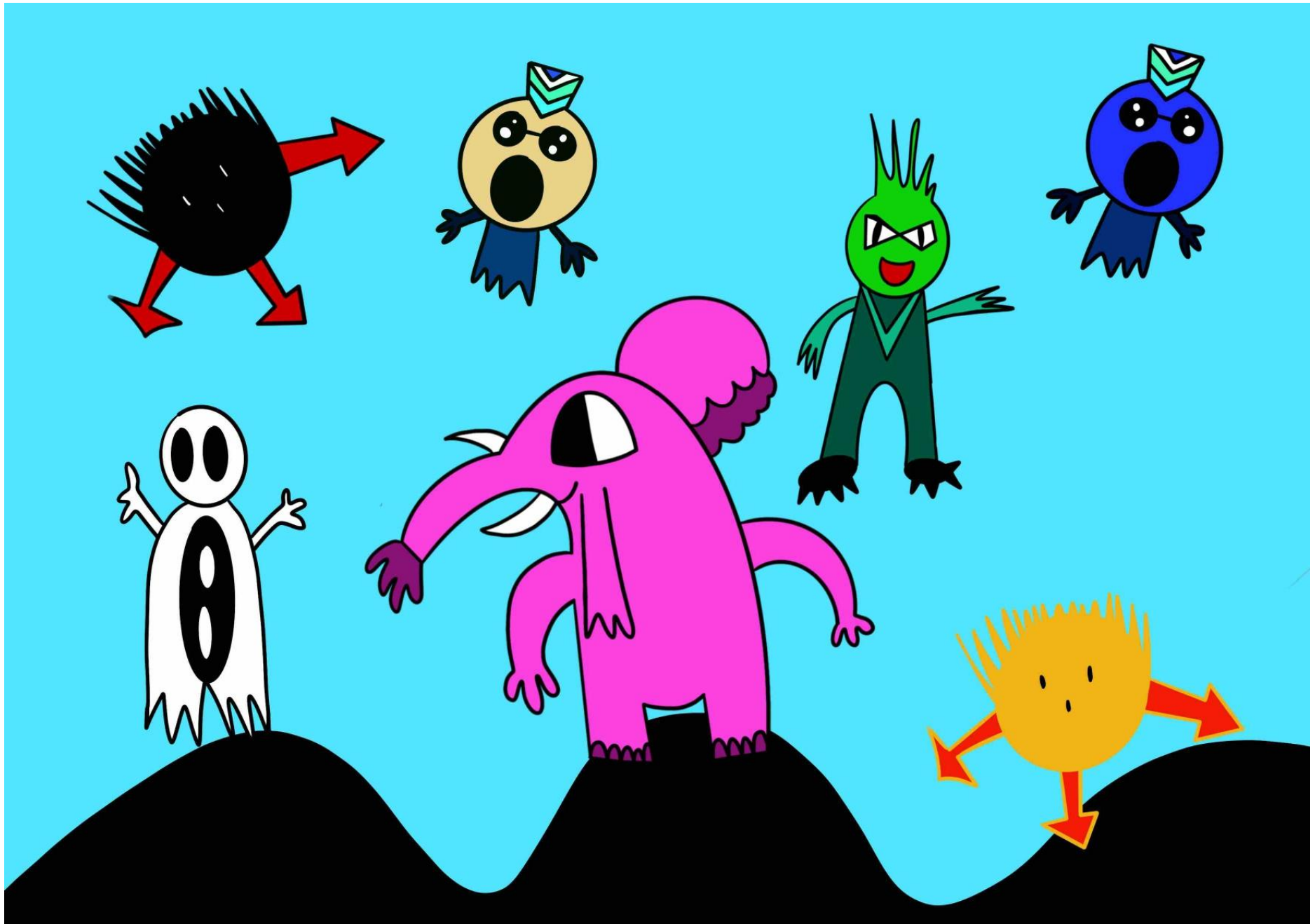
Els aliens surten de la nau, hi ha un gegant, alguns mitjans i alguns petits. T'adones que al gran li diuen Mr.Papa. Abans que et vegin t'amagues al darrere d'un arbre i deixes passar una estona. Una vegada veus que han marxat cap a un altre costat, t'aixeques sospires i te'n vas corrents, però vas tan ràpidament que et xoques amb el Mr.Papa! I et quedes inconscient. Quan et despertes t'adones que estàs a una estranya habitació molt buida. Sents que l'habitació es mou i intueixes que estàs a dins la nau. De sobte entra a l'habitació el Mr.Papa, dóna un cop molt fort i cau una de les parets i es fa un forat que s'obre a l'espai. El Mr.Papa s'apropa cap a tu a poc a poc i t'empeny cap a l'espai. Caus i et quedes sense oxigen i... Fi.

Els aliens surten de la nau, hi ha un gegant, alguns mitjans i alguns petits. Et fixes en el fet que el gegant està ferit i els petits i mitjans intenten ajudar-lo. T'adones que al gran li diuen Mr.Papa. L'acompanyen baixant per la rampa i un dels aliens petits ensopega i cau per un dels costats de la rampa. En aquell moment corres a tota velocitat cap a ell i a l'últim segon l'agafes al vol. El Mr.Papa i la resta dels aliens treuen el cap per un dels costats de la rampa i veuen com tens entre els teus braços al petit alien. Gràcies a aquell acte heroic el Mr.Papa es fa molt amic teu i feu un pacte. Tu els hi fas de guia i ells et protegeixen. Després de realitzar moltes missions junts decidiu anar de vacances. El destí turístic són les illes dels monstres mutants. Aneu amb flotadors cap allà, però a mig camí els aliens estan cansats i decideixen tornar a la vora. Tu decideixes continuar sense ells i et deixes emportar mar endins fins a arribar a l'arxipèlag. De lluny veus que hi ha dues illes properes, una d'elles té forma de calavera i l'altre d'emoji feliç.

Si vols anar a l'illa amb forma de calavera passa a la pàgina 40.

Si vols anar a l'illa amb forma d'emoji feliç passa a la pàgina 41.

Arribes a l'illa en forma de calavera i veus molts monstres gegants i perillosos, corres per damunt la sorra intentant arribar al teu flotador, però sents que no avances. Notes que els teus peus comencen a enfonsar-se, són arenes movedisses! Et mous amb tot el teu cos, però és inevitable avançar i... Fi.

Arribes a l'illa de l'emoji feliç, et recorda una mica al poble paleta de Pokémon. Vas passejant i et vas fixant en la flora i la fauna que t'envolta. Arribes a un quiosc que hi ha davant de la platja i el venedor t'explica que estàs a l'illa dels monstres mutants bons, que s'assemblen molt als Pokémon. Després d'una bona estona parlant et regala una Pokedex i una Pokeball. Et diu que les facis servir amb seny. Comences a recórrer l'indret i arribes a un bosc, veus un monstre mutant que no havies vist abans, quan et veu fuig molt de pressa...

El vull caçar! Però no sé on viu...

Decideixes buscar-ho a la Pokedex i m'ensenya que es diu: Muwtu i que el puc trobar al bosc verd. Vaig cap allà, veig al Muwtu i...

Si el vols atrapar passa a la pàgina 42.

Si prefereixes deixar-lo lliure passa a la pàgina 43.

Treus de la butxaca la Masterball que t'ha donat la persona del quiosc. Et prepares per llençar-la cap al Muwtu, quan de sobte apareixen molts Muwtus gegants al teu voltant. Oh no!, penses, quant tots s'abalancen cap a tu i... Fi.

Just en el moment que et disposaves a capturar al Muwtu et fixes que és un cadell tot i les seves dimensions. Possiblement té família i et sap una mica de greu treure'l del seu hàbitat. Finalment decideixes no caçar-lo sinó fer-te amic seu. Tot i que de primeres és una mica tímid, a mesura que et va agafant confiança es va refiant cada cop més de tu. Passats uns dies us heu fet molt i molt amics, gaudiu molt saltant pels arbres, pescant, i jugant. Un bon dia decidiu fer escalada junts, quan comenceu a pujar el cim et fixes que ell et porta molt avantatge gràcies a les seves grans urpes, tu vas fent xino-xano. En un moment donat t'agafes a una de les pedres, però aquesta es desprèn.

Obres els ulls i et trobes al mig de la teva classe amb tots els llibres de la biblioteca al damunt teu. Recordes que estaves endreçant la biblioteca perquè era el teu nou càrrec de la classe i que t'havies quedat endreçant-la abans de baixar al pati. Recordes que hi havia un llibre molt misteriós, intentes buscar-lo a sota de tot el rebombori, però no el trobes. Entre les pàgines obertes dels llibres veus una carta d'un Pokémon que es diu Muwtu. Et fa molta il·lusion trobar-la perquè és una carta molt difícil d'aconseguir. De sobte entren a la classe tots els teus companys i companyes que tornen del pati. Quan et veuen amb tot aquell escampall decideixen ajudar-te a recollir-ho. Quan acaba la jornada, marxes amb la teva família cap al parc Moragas. La vegetació et recorda a la de l'illa dels monstres mutants. Estàs feliç d'estar allà amb els teus amics i amigues i tot el que has viscut a la teva aventura et ve al cap com un record molt llunyà, serà un somni? Fi.